

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010921
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1319010921.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Jána Evina a Mgr. Petra Lizúcha, v trestnej veci obžalovaného P. X. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B3-46T/118/2019 zo dňa 08.01.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2025 pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e sa prvostupňový rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodu § 285 písm. c/ Tr. poriadku sa obžalovaný

P. X. - nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A.,
A. XXX/X

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 31.10.2019 sp. zn. 3Pv 168/17/1103 pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024, na tom skutkovom základe, že

dňa 13. marca 2017 v čase od 19:20 hod. do 19:33 hod. z obce Chorvátsky Grob, časť Čierna Voda od križovatky ulíc Žilinská a Hrudky smerom k obchodnému centru Monar, viedol osobné motorové vozidlo zn. Mazda CX5, čiernej metalízy, EC: B. VIN: P rok výroby 2013, v hodnote 15.000,-€, bez súhlasu vlastníka D.. J. I., následne bolo vozidlo dňa 13.03.2017 v čase o 19:33 hod. nájdené zaparkované v Bratislave, na ulici Na L. č. XX, pričom vozidlo bolo vlastníčkovi D.. J. I. odcudzené v čase od 17:30 hod. dňa 08.03.2017 do 06:50 hod. dňa 09.03.2017,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B3-46T/118/2019 zo dňa 08.01.2025 bol obžalovaný P. X. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 13. marca 2017 v čase od 19:20 hod. do 19:33 hod. z obce Chorvátsky Grob, časť Čierna Voda od križovatky ulíc Žilinská a Hrudky smerom k obchodnému centru Monar, viedol osobné motorové vozidlo zn. Mazda CX5, čiernej metalízy, EC: B., VIN: P rok výroby 2013, v hodnote 15.000,-€, bez súhlasu

vlastníka D.. J. I., následne bolo vozidlo dňa 13.03.2017 v čase o 19:33 hod. nájdené zaparkované v Bratislave, na ulici Na L. č. XX, pričom vozidlo bolo vlastníčkovi D.. J. I. odcudzené v čase od 17:30 hod. dňa 08.03.2017 do 06:50 hod. dňa 08.03.2017 do 06:05 hod. dňa 09.03.2017,

Za to bol obžalovanému podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. p/, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a stanovil skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný P. X., pričom odvolanie bolo odôvodnené samostatným písomným podaním prostredníctvom obhajcu obžalovaného.

V dôvodoch svojho odvolania vyjadruje obžalovaný nesúhlas s argumentami, ktoré pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia použil prvostupňový súd. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že pri rozhodovaní o vine vychádzal súd z výpovedí svedkov J. I., X. C., B. C. a M. C. a tiež z listinných dôkazov. K týmto patrí odborné vyjadrenie, zápisnica o vydaní vecí, zápisnica o obhliadke miesta nálezu, údaje o čase západu slnka v deň skutku a evidenčná karta vozidla Mazda CX-5. Na podklade týchto dôkazov po vylúčení dôkazných prostriedkov, ktoré Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.06.2023 sp. zn. 3Tdo/31/2022 označil za nezákonné, dospel súd prvého stupňa k záveru, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a tento skutok vykazuje znaky žalovaného prečinu. Má za to, že v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, neboli preukázané a naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného používania motorového vozidla. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o vine vychádzal najmä z výpovedí svedkov, ktoré sú však rozporuplné a nespôsobilé ustáliť osobu páchatel'a a s ktorými sa súd v žiadnom rozsahu nezaoberal a nevysporiadal.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka C., ktorý mal vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviesť, že obžalovaného poznal z fotografií a zo služobnej činnosti, v čase spáchania skutku ho mal vidieť riadne zoči voči a identifikácia mala prebehnúť v popoludňajších hodinách, kedy bolo šero a svietili lampy, preto ho mal svedok bezpečne spoznať, pričom sa s ním osobne nikdy nestretol. Na základe (aj) takéhoto nepriameho dôkazu, o ktorom existujú zjavné pochybnosti, ustálil súd osobu páchatel'a, pričom existujú zjavné rozpory vo výpovedi svedka zo dňa 22.03.2017 a 23.09.2019.

Zo zápisnice o výpovedi menovaného svedka zo dňa 22.03.2017 vyplýva, že tento vo vozidle v čase výkonu služby dňa 13.03.2017 o 19.20 hod. videl, že „...dodávka zastavila a dodávku predbehlo motorové vozidlo zn. Mazda CX5 a potom obe vozidlá sa spoločne presúvali zo Žilinskej ulice smerom k svedkom oproti na križovatku ako prvé vozidlo bolo Mazda CX5, so EČV - B (vymenená značka) v ktorej ako vodič bola osoba P. X., svedkovi známa ako záujmová osoba polície...“ pričom ďalej uvádza, že „ako vodič služobného motorového vozidla som stál v tom čase križovatke pozeral som sa dopredu a osobu v Mazde CX-5 som mal oproti, takže som ho videl priamo do tváre....“

Vo svojej výpovedi pred súdom však už svedok C. uvádza, že obžalovaného videl v popoludňajších hodinách, pričom čas 19.20 hod. určite nie je časovým obdobím „v popoludňajších hodinách“, čo je v značnom rozpore s jeho výpoveďou zo dňa 22.03.2017.

Len pre úplnosť obžalovaný poznamenáva, že dňa 13.03.2017 zapadlo slnko o 17.46 hod., t. j. v čase 19.20 hod. bola už absolútna tma bez denného svetla.

Svedok C. vo svojej výpovedi dňa 23.09.2019 uvádza, že „ My sme sa stále blížili ku križovatke, pričom keď vozidlo Mazda zastavilo na križovatke, tak my sme boli vo vzdialenosti cca 30 metrov možno aj menej, presne to neviem. Vonku bolo vidieť, bolo svetlo. S vozidlom sme boli oproti vozidlu Mazda CX5, pričom vodičkovi P. X. som videl napriamo do tváre“. Navyše tvrdenia svedka o tom, že v danom čase „ Vonku bolo vidieť, bolo svetlo, je v priamom rozpore s jeho svedeckou výpoveďou zo dňa 22.03.2017, v ktorej svedok uvádza „v tom okamihu sa stmievalo, avšak pouličné (lampy) už svietili, tak že do tváre vodiča bolo dobre vidieť“. Podľa obžalovaného je vylúčené, aby svedok C. vedel a mohol v osobe šoféra oproti stojaceho auta opoznať obžalovaného, najmä ak uvádza, že ho osobne nikdy nevidel. Napriek značne sťaženým podmienkam, v čase kedy je vonku absolútna tma, spoznal v osobe

šoféra oproti stojaceho auta so zapnutými svetlami práve obžalovaného. Uvedené sa javí nielenže ako nepravdepodobné, ale ako účelové konanie príslušníka polície vo vzťahu k záujmovej osobe, ktorým dochádza k priamemu porušeniu zásady prezumpcie nevinu, či k vedeniu účelového trestného konania vo vzťahu k obžalovanému, kedy príslušník usvedčuje zo spáchania trestného činu osobu, ktorú v živote nevidel, nestretol sa s ňou a nepozná ju.

So zásadnými rozdielmi vo výpovedi svedka C. počas prípravného konania a v konaní pred súdom, týkajúcimi sa podstatných okolností a svetelných podmienok sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal a nevysvetlil, akým spôsobom mohol svedok za značne sťažených svetelných podmienok spoznať vo vozidle obžalovaného, ak ako sám tvrdí, ho v živote nevidel, a v konaní neboli súdu predložené akékoľvek dôkazy (fotografie, videá), o ktorých svedok tvrdí, že na základe týchto ho spoznal.

Súd v napadnutom rozsudku taktiež uviedol, že osobu páchatel'a ustálil aj na základe výpovede svedka C., ktorý mal uviesť, že obžalovaného pozná zo služobnej činnosti, v deň spáchania skutku bolo šero, mal byť od páchatel'a cca 20 metrov, pričom svedok ho osobne nevidel páchať trestnú činnosť, len vedel že bol políciou riešený za obdobnú činnosť, zároveň svedok videl viacero kamerových záznamov, kde sa jeden z páchatel'ov mal na neho (iba) podobáť. Na základe uvedeného nepriameho dôkazu, vôbec nie je možné ustáliť osobu páchatel'a a to minimálne vzhľadom na zlú viditeľnosť, vzájomnú vzdialenosť, ako aj skutočnosť, že svedok sa osobne s obžalovaným nikdy nestretol.

Zo zápisnice o výsluchu svedka C. zo dňa 22.03.2017 vyplýva, že tento spolu so svedkom C. dňa 13.03.2017 v čase 18-19 hod. sa „s kolegom nachádzali oproti na križovatke na ulici Žilinská sme vo vozidle značky Mazda CX-5, čiernej farby, ECV: BL- ďalej si nepamätám na sedadle vodiča spozorovali záujmovú osobu polície skupiny moto a to osobu P. X. z A., uvedené osobu poznám z osobnej a miestnej znalosti, pričom mám vedomosť, že býva na Jantárovej ulici v Čiernej Vode, pričom ďalej mám vedomosť, že má páchať majetkovú trestnú činnosť a to krádež motorových vozidiel. Pritom ako vozidlo odbočilo doprava na križovatke, tak my sme sa nachádzali od tohto vozidla cca 10 metrov a videl som ho priamo do tváre aj keď už bolo pološero, svietili už aj pouličné lampy“.

Skutočnosť, že svedok C. pozná obžalovaného iba z fotografií z informačného systému polície, pričom v čase keď ho mal svedok na uvádzanej križovatke spozorovať, bol už podvečer, pološero, vyplýva aj zo zápisnice o výsluchu svedka C. zo dňa 23.09.2019. Z výpovede svedka C. je rovnako zrejmé, že tento sa do kontaktu s obžalovaným nedostal, obžalovaného osobne nepozná, má o ňom iba informácie z osobnej a miestnej znalosti bydliska obžalovaného, pričom obžalovaného videl na fotografiách v informačnom systéme. Obdobne ako v prípade svedka C. osoba obžalovaného je teda svedkovi neznámou osobou, s ktorou sa nikdy v živote nestretol, nepozná ju a napriek tomu za značne sťažených podmienok v čase kedy je vonku absolútna tma spoznal v osobe šoféra oproti stojaceho auta so zapnutými svetlami, osobu, ktorú nepozná a ktorú nikdy pred tým osobne nestretol.

Ako ďalej vyplýva z dôvodov odvolania, súd v napadnutom rozsudku taktiež uviedol, že osobu páchatel'a ustálil aj na základe výpovede svedka C., ktorý uviedol, že sa s obžalovaným pozná asi 10 rokov, pričom sa majú stretávať raz ročne za účelom požičania dodávky a príviesných vozíkov. Obžalovaný mal každý rok iné auto, pričom svedok nevedel uviesť, či ho videl v dotknutej Mazde CX5. Svedok uviedol, že sa to celé odohrávalo večer, bola tma. Svedok ešte poznamenal, že nikomu do auta nevidel a nevedel by nikoho spoznať, nakoľko bola tma. Na základe uvedeného súd v napadnutom rozsudku uviedol, že svedok C. jednoznačne potvrdil príchod obžalovaného vo vozidle zn. Mazda CX5 a potvrdil prítomnosť obžalovaného v ukradnutom vozidle, ktoré tvrdenie (vzhľadom na uvedené) sa nezakladá na pravde.

Pokiaľ by malo byť usvedčujúcim dôkazom tvrdenia svedka C. v konaní pred súdom, že obžalovaný prišiel v čase odovzdania dodávky svedkovi C. na vozidle zn. Mazda, opakovane ide o nedostatočne zistený skutkový stav, keďže v danom čase bol obžalovaný vlastníkom OMV Mazda 6 čiernej farby, ŠPZ XBHXXXX, VIN P ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy od E. B. r.č.XXXXXX/XXXX, bytom A. X XXX, XXX XX J.. K uvedenému predložil obžalovaný čestné vyhlásenie pána B.. Skutočnosť, že takéto auto používa, musela byť známa aj policajtom, ak tvrdia, že obžalovaný je pre nich záujmová osoba. Nie je zrejmé, akými úvahami sa súd riadil, keď výpoveď svedka, v ktorej uviedol, že obžalovaný po neho prišiel na aute zn. Mazda, automaticky vyhodnotil, že išlo o vozidlo zn. Mazda CX5, čiernej metalízy, EČ: B. VIN: P rok výroby 2013, ak som v daný čas bol vlastníkom vozidla zn. Mazda 6 čiernej farby, ŠPZ XBHXXXX, VIN: P Táto skutočnosť ako je prezentovaná súdom však zo svedeckej výpovede C.

vôbec nevyplýva, najmä ak vozidlá Mazda CX5 a Mazda 6 sú diametrálne odlišné vozidlá, Mazda CX5 je SUV a Mazda 6 je karoséria combi.

Obžalovaný na podklade vyššie uvedeného namieta, že nie je preukázaná druhá časť objektívnej stránky trestného činu podľa § 216 Tr. zákona, teda, že obžalovaný prechodne používal osobné motorové vozidlo v čase od 19.20 hod. do 19.33 hod. z obce Chorvátsky Grob, časť Čierna Voda od križovatky ulíc Žilinská a Hrudky smerom k obchodnému centru Monar.

Z napadnutého rozsudku vôbec nie je zrejmé, ako, resp. na základe čoho súd ustálil naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu. V rámci trestného konania obžalovaný poukázal na skutočnosť, že konanie páchatel'a skutku spočíva v dvoch súbežných konaniach, ktoré musia byť kumulatívne splnené a preukázané, aby došlo k naplneniu objektívnej stránky tohto trestného činu a to a) zmocnenie sa cudzieho motorového vozidla a b) prechodné používanie cudzieho motorového vozidla s úmyslom jeho vrátenia vlastníkovi. Zo skutkovej vety nie je zrejmé, kedy, kde a akým spôsobom sa obžalovaný mal zmocniť osobného motorového vozidla zn. Mazda CX5, čiernej metalízy, EČ: B., VIN: P rok výroby 2013. Orgány činné v trestnom konaní túto skutočnosť nepreukázali. Skutočnosť, že vozidlo bolo poškodenému odcudzené, neodôvodňuje, nepreukazuje a nenapĺňa prvú časť objektívnej stránky trestného činu podľa § 216 Tr. zákona, nakoľko nie je zrejmé, kedy a kde sa mal tohto motorového vozidla zmocniť a akým spôsobom. K prechodnému užívaniu vozidla je potrebné uviesť, že táto skutočnosť rovnako nebola vo vzťahu k obžalovanému preukázaná.

Súd v napadnutom rozsudku uviedol, že základnou otázkou, ktorú si musel zodpovedať bolo, či obžalovaný neoprávnene použil cudzie motorové vozidlo. Totiž, ak obžalovaný predmetné motorové vozidlo použil, tak jeho použitiu muselo predchádzať aj zmocnenie sa vozidla. Súd teda uznal, že zmocnenie sa motorového vozidla neskúmal a nemal vôbec za preukázané. Zmocnenie sa len predpokladá, nakoľko som predmetné motorové vozidlo mal viesť, napriek tomu, že neexistuje priamy dôkaz, že som ho aj reálne viedol. Výpovede svedkov, ako ani ďalšie dôkazy neboli spôsobilé zistiť osobu páchatel'a bez dôvodných pochybností. Nebolo preukázané, že sa obžalovaný vôbec v danom motorovom vozidle nachádzal, o to viac, že nezákonne získané dôkazy ako aj znalecký posudok boli z dokazovania vylúčené.

Rovnako má obžalovaný za to, že nebola preukázaná ani subjektívna stránka žalovaného trestného činu. Súd preukázanie úmyslu odôvodnil tým, že do úmyslu páchatel'a zahrnul zámer vrátiť vozidlo po prechodnom užívaní osobe, ktorej bolo odňaté alebo umožniť, aby obnovila svoje dispozičné právo nad ním. Súd uviedol, že obžalovaný predmetné motorové vozidlo vo Vajnoroch opustil a tým konaním umožnil vrátenie motorového vozidla vlastníkovi, pričom však vzhľadom na nepreukázanie subjektu a objektívnej stránky trestného činu podľa § 216 Tr. zákona, nemohol byť preukázaný ani úmysel používať vozidlo iba na krátky resp. obmedzený čas so zámerom vrátiť toto vozidlo vlastníkovi.

Obžalovaný trvá na tom, že nepriame dôkazy, na základe ktorých súd rozhodol o jeho vine, nie sú spôsobilé samostatne, ani vo vzájomnej prepojenosti preukázať naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného použitia cudzieho motorového vozidla. Zároveň v dôsledku vylúčenia, t. j. nemožnosti súdu použiť dôkazy (bukálne výtery a daktyloskopické odtlačky, DNA profily, znalecký posudok) alebo na ne hoci len prihliadnuť, teda v dôsledku absencie akéhokoľvek priameho dôkazu usvedčujúceho osobu páchatel'a, je zrejmé, že osobu páchatel'a vykonanými dôkazmi nebolo možné určiť bez dôvodných pochybností, preto v zmysle zásady trestného konania in dubio pro reo, mal súd rozhodnúť v prospech obžalovaného a oslobodiť ho spod obžaloby.

Záverom obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok nebol dostatočne odôvodnený, pričom však právo na riadne odôvodnenie uznesenia (rozhodnutia) je taktiež súčasťou základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Na podklade uvedených argumentov navrhol obžalovaný krajskému súdu zrušiť prvostupňový rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku a vo vlastnej kompetencii rozhodnúť o oslobodení spod obžaloby.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného v celom rozsahu zotrvala na dôvodoch podaného odvolania, v ktorom sú detailne rozobraté najdôležitejšie výhrady smerujúce voči prvostupňovému rozsudku. V prvom rade zdôraznila, že existujú dôvodné pochybnosti o tom, že sa skutku dopustil práve obžalovaný. Zvýraznila najmä to, že výpovede svedkov C. a C. sú rozporuplné, nakoľko v prípravnom konaní vypovedali svedkovia odlišne ako v konaní pred súdom, kedy sa snažili svoje pôvodné vyjadrenia revidovať. Na základe takýchto dôkazov nie je možné bez pochybností viny ustáliť. Vzhľadom na všetky už uvedené argumenty, ktoré sú obsiahnuté v odvolaní a boli prednesené aj pred odvolacím súdom navrhla pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný odkázal v rámci záverečného návrhu na vyjadrenie svojej obhajkyne.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Po vyhodnotení odvolacích námietok, berúc do úvahy takisto aj rozhodnutie dovolacieho súdu v tejto veci, dospel odvolací súd k záveru, že prvostupňový rozsudok je nezákonný a treba ho zrušiť.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/ezbierky-fe/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že prvostupňový súd síce vykonal všetky dostupné dôkazy, avšak pri ich posudzovaní nepostupoval dôsledne v zmysle ustanovení § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku a dospel k záveru o vine obžalovaného, s ktorým sa odvolací súd nestotožnil.

V prejednávanej veci bolo prvýkrát súdom prvého stupňa rozhodnuté rozsudkom zo dňa 05.06.2020 tak, že obžalovaný bol uznaný vinným v zhode s podanou obžalobou a bol mu pri uznaní viny v zmysle § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Na podklade odvolania obžalovaného konal vo veci krajský súd, ktorý odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku. Obžalovaný podal následne vo veci dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 28.06.2023

pod sp. zn. 3Tdo/31/2022 tak, že podľa § 386 ods. 1 Tr. poriadku, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. poriadku, bol uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/52/2020 zo dňa 25.05.2021 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/118/2019 zo dňa 05.06.2020, ako aj v konaní, ktoré im predchádzalo, porušený zákon v § 155 ods. 3, ods. 6 Tr. poriadku, v neprospech obvineného. Postupom podľa § 386 ods. 2 Tr. poriadku boli uvedené rozhodnutia prvostupňového aj odvolacieho súdu zrušené a Mestskému súdu Bratislava I bolo prikázané, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Po vrátení veci súd prvého stupňa určil vo veci termín hlavného pojednávania a bez doplnenia dokazovania vo veci po druhýkrát meritórne rozhodol rozsudkom, ktorým uznal vinu obžalovaného s tým rozdielom, že oproti pôvodnému rozsudku posudzoval trestnosť konania obžalovaného a trest ukladal podľa novej právnej úpravy účinnej od 06.08.2024. Vychádzajúc z odôvodnenia v poradí druhého rozsudku prvostupňového súdu, tento abstrahoval od dôkazov, ktoré boli získané na podklade nezákonného postupu podľa § 155 ods. 3, ods. 6 Tr. poriadku, pričom aj bez použitia týchto dôkazov mal za dostatočne preukázané, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a tento naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu.

Trestné konanie proti obžalovanému P. je vedené na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 31.10.2019, ktorou mu je kladené za vinu, že

dňa 13. marca 2017 v čase od 19:20 hod. do 19:33 hod. z obce Chorvátsky Grob, časť Čierna Voda od križovatky ulíc Žilinská a Hrudky smerom k obchodnému centru Monar, viedol osobné motorové vozidlo zn. Mazda CX5, čiernej metalízy, EC: B., VIN: P rok výroby 2013, v hodnote 15.000,-€, bez súhlasu vlastníka D.. J. I., následne bolo vozidlo dňa 13.03.2017 v čase o 19:33 hod. nájdené zaparkované v Bratislave, na ulici Na L. č. XX, pričom vozidlo bolo vlastníkovi D.. J. I. odcudzené v čase od 17:30 hod. dňa 08.03.2017 do 06:50 hod. dňa 09.03.2017.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, súd prvého stupňa sa opiera o výpovede svedkov J. I., X. C., B. C., M. C., listinné dôkazy - odborné vyjadrenie o výške škody, evidenčnú kartu vozidla Mazda CX-5, zápisnicu o vydaní veci, zápisnicu o ohliadke miesta nálezu, potvrdenie o astronomickom východe a západe slnka.

Obžalovaný P. X. v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať a na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinným zo spáchania trestného činu, pre ktorý je obžalovaný.

Odcudzenie osobného motorového vozidla zn. Mazda CX-5, EČV: F. pred rodinného domu v obci Marianka je spoľahlivo preukázané výpoveďou vlastníka D.. J. I., ktorý dňa 09.03.2017 okolo 06.50 hod zistil, že auto sa nenachádza na mieste, na ktoré ho jeho manželka predchádzajúci deň zaparkovala. Auto sa uzamykalo automaticky, nakoľko bolo vybavené bezkľúčovým systémom. Poškodený a ani jeho manželka nikomu nedali súhlas na použitie tohto vozidla. Zmiznutie vozidla bolo poškodeným nahlásené polícii, čo je zrejme aj z evidenčnej karty vozidla, v ktorej je zachytený údaj o odcudzení vozidla dňom 09.03.2017.

Vozidlo bolo poškodenému políciou vrátené po štyroch mesiacoch, na vozidle bol poškodený zámok, ktorý bol vymontovaný políciou pri skúmaní, akým spôsobom bolo vozidlo odcudzené.

Svedkovia X. C. a B. C. zhodne vo svojich výpovediach potvrdili získanie informácie o tom, že spomenuté odcudzené vozidlo sa má nachádzať na Čiernej Vode v Chorvátskom Grobe. Mali informácie aj o tom, že ho mali odcudziť F. O. a P. X.. Z tohto dôvodu bola zabezpečená akcia v súčinnosti s ďalšími policajnými zložkami. Počas služby videli dodávku bielej farby s českou ŠPZ a spozorovali aj Mazdu CX5, za volantom ktorej sedel obžalovaný P. X.. Tento bol obidvom policajtom známy ako záujmová osoba polície. Svedkovia ho poznali z fotografií, videli ho riadne zoči voči, keď sa ako vodič obzrel doľava a doprava, či môže odbočiť. Podľa svedkov bolo šero, svietili lampy a tým, že boli blízko, približne na 20 metrov, obžalovaného bezpečne opoznali.

Po nahlásení týchto skutočností do vysielacky chceli vozidlá zastaviť, pričom svedkovia zastavili bielu dodávku a ďalší kolegovia im ohlásili, že Mazda CX5 unikla smerom na Vajnory, pričom biela dodávka ich blokovala. Vozidlo zn. Mazda CX5 bolo potom nájdené vo Vajnoroch už bez vodiča.

Svedok X. C. v prípravnom konaní uviedol, že vodiča vozidla Mazda CX5 videl zreteľne, keď sa ich vozidlá blížili ku križovatke, pričom vozidlo Mazda CX5 mal oproti sebe a vzájomná vzdialenosť vozidiel bola cca 30 metrov. Svedok potvrdil, že osobu obžalovaného pozná z operatívnej činnosti nielen na základe fotografií, osobne sa s ním však nestretol. Svedok v tejto výpovedi uviedol, že vonku bolo svetlo a vodičovi videl priamo do tváre, registroval ho aj keď sa vodič vozidla Mazda otočil, aby sa pozrel, či môže s vozidlom odbočiť.

Na hlavnom pojednávaní svedok zotrval na svojich vyjadreniach z prípravného konania a doplnil, že vonku bolo šero, udalosť sa odohrala v popoludňajších hodinách. Na rozdiel od svojej pôvodnej výpovede uviedol, že svietili pouličné lampy a preto vodiča opoznal.

Svedok B. C. v prípravnom konaní takisto uviedol, že pracoval s informáciou o tom, že v odcudzenom vozidle Mazda CX5 má sedieť obžalovaný, videl ho za volantom na križovatke, keď sa nachádzali od tohto vozidla asi 20-30 metrov. Obžalovaného pozná z výkonu služby ako osobu, ktorá pácha majetkovú trestnú činnosť. Videl ho viackrát v nákupnom centre. Jeho tvár je podľa svedka špecifická a ľahko rozpoznateľná. K výhľadovým možnostiam svedok uviedol, že bolo pološero, bol podvečer a dalo sa vidieť do motorových vozidiel. K osobe obžalovaného tiež uviedol, že videl viacero kamerových záznamov z krádeží vozidiel a jeden z páchatelov sa podobal na obžalovaného. Osobne ho nikdy nevidel páchať trestnú činnosť.

Počas spomenutej policajnej akcie došli policajti do kontaktu so svedkom M. C., ktorý bol vodičom bielej dodávky a túto si v daný deň vyzdvihol od obžalovaného v Chorvátskom Grobe na parkovisku pred Tescom. Obžalovaný po neho prišiel do Pustých Úľan, dovezol ho na Čiernu Vodu. Z parkoviska pred Tescom už odchádzal svedok sám a neregistroval kedy a ako opustil parkovisko obžalovaný. Po ceste na Vajnory svedka predbehlo policajné auto, bolo ich viacero. Svedok policajné vozidlo riadne pustil, jedno z nich ho vo Vajnoroch zastavilo a policajti sa ho pýtali na obžalovaného. Obžalovaný prišiel do Pustých Úľan vyzdvihnúť svedka na čiernej Mazde M. Prevzatie dodávky sa už odohrávalo večer, bola tma. Svedok nevedel uviesť kam sa odobral obžalovaný na aute, neevidoval ho.

Nález osobného motorového vozidla zn. Mazda CX5 čiernej farby, VIN:P na ktorom bolo umiestnené EČV B., v obci Vajnory, Na L. XX dňa 13.03.2017 o 23.00 hod je preukázaný zápisnicou o obhliadke miesta činu. Vozidlo nebolo uzamknuté, nemalo poškodené dvere ani okná. Pod sedadlom vodiča bola nájdená vysielacia a v batožinovom priestore sa nachádzala detská autosedačka a tabuľky s EČV F.. Interiér vozidla bol posypaný neznámym korením. Z interiéru vozidla boli technikom zaistené biologické stopy (volant, riadiaca páka, ručná brzda, kľučka dverí a plastová fľaša na vodu) a tiež bola zaistená biologická a daktyloskopická stopa in natura (vysielacia).

Pokiaľ ide o ďalšie dôkazy vykonané v tejto veci, z ktorých pôvodne vychádzal súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd, konkrétne ide o závery expertízy v odbore kriminalistika, odvetvie biológia a genetická analýza, ktorej závery prezentoval na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa mjr. F. T. C., X. a na odvolacom súde mjr. F. J. B., na tieto nebolo možné pri opätovnom prejednaní veci prihliadať a opierať sa o ne pri rozhodovaní o vine obžalovaného. Dôvod vylúčenia týchto dôkazov je zrejmy vzhľadom na závery rozhodnutia dovolacieho súdu, ktorý konštatoval nezákonný postup pri odbere vzoriek biologického materiálu od obžalovaného postupom podľa § 155 ods. 3, ods. 6 Tr. poriadku.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. poriadku prehliadke tela je povinný podrobiť sa každý, ak treba zistiť, či sú na jeho tele stopy alebo následky trestného činu. Ak prehliadku tela nerobí lekár, môže ju vykonať len osoba toho istého pohlavia.

Podľa § 155 ods. 3 Tr. poriadku osoba podozrivá zo spáchania trestného činu a obvinený sú povinní strpieť odobratie daktyloskopických odtlačkov, ktoré vykoná policajt, a odobratie vzorky na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny; pri odbere vzoriek na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny sa postupuje podľa osobitného predpisu. V prípade, že podozrivá osoba alebo obvinený po márnej výzve odmietne dobrovoľne strpieť úkony uvedené v tomto odseku, môžu byť tieto vykonané proti ich vôli na základe príkazu podľa odseku 4.

Podľa § 155 ods. 4 Tr. poriadku prehliadke tela je povinný podrobiť sa každý, ak treba zistiť či sú na jeho tele stopy alebo následky trestného činu. Ak prehliadku tela nerobí lekár, môže ju vykonať len osoba toho istého pohlavia.

Podľa § 155 ods. 6 Tr. poriadku o povinnosti podľa predchádzajúcich odsekov treba túto osobu poučiť a upozorniť ju na následky nevyhovenia výzve alebo príkazu na jej splnenie.

Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že podľa § 155 ods. 4 Tr. poriadku bol 20.10.2017 vyšetrovateľom vydaný príkaz na prehliadku tela a obdobné úkony u obvineného v zmysle ustanovenia § 155 ods. 1 Tr. poriadku. Súhlas s príkazom udelil prokurátor 23.10.2017. Z odôvodnenia príkazu vyplýva, že obvinený odmietol dobrovoľne poskytnúť vzorku DNA bukálnym výterom a odmietol odobratie daktyloskopických odtlačkov, preto je pre objasnenie skutku nutné vydať príkaz podľa § 155 ods. 4 Tr. poriadku.

Dňa 24.10.2017 obvinený pri výsluchu uviedol, že využíva svoje právo v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a odmieta k veci vypovedať. Zo zápisnice o prehliadke tela a obdobných úkonov z 24.10.2017 vyplýva, že po vyššie spomenutom výsluchu obvineného bola podľa § 155 ods. 1 Tr. poriadku vykonaná prehliadka tela obvineného a bolo mu oznámené, že je potrebné aby sa podrobil odobratiu bukálnych výterov a daktyloskopických odtlačkov, pričom mu bol vyšetrovateľom doručený príkaz na prehliadku tela a iných obdobných úkonov z 20.10.2017, ktorý si prevzal a na základe predloženého príkazu sa podrobil prehliadke tela a iných obdobných úkonov podľa pokynov vyšetrovateľa.

Dovolací súd prijal na podklade vyššie uvedených zistení záver, že uvedený postup orgánov činných v trestnom konaní je v rozpore s ustanoveniami § 155 ods. 3 a ods. 6 Tr. poriadku a to z toho dôvodu, že uvedené ustanovenia predpokladajú, že osoba podozrivá zo spáchania trestného činu a obvinený majú byť vyzvaní, aby dobrovoľne strpeli úkony uvedené v odseku 3, poučení o povinnosti strpieť úkony v zmysle § 155 Tr. poriadku, upozornení na následky nevyhovenia výzve a v prípade, že sa dobrovoľne odmietnu podrobiť úkonu, môže byť tento vykonaný proti ich vôli na základe príkazu podľa § 155 ods. 4 Tr. poriadku.

V rámci postupu lege artis je teda v zmysle vyššie uvedeného potrebné, aby bola obvinená osoba vyzvaná na dobrovoľné plnenie, poučená o negatívnych následkoch nevyhovenia výzve a až následne (po márnej výzve a poučení) možno pristúpiť k donúteniu vo forme príkazu na prehliadku tela a obdobných úkonov. Uvedenému postupu prisvieďča i potreba v rámci trestného konania realizovať potrebné úkony prostredníctvom najmiernejších prostriedkov nátlaku spôsobilých zabezpečiť dosiahnutie sledovaného cieľa a až následne použiť invazívnejšie formy zásahu do práv obvineného, resp. podozrivého.

Z vyšetrovacieho spisu je zrejme, že orgány činné v trestnom konaní vydali príkaz na prehliadku tela a obdobné úkony bez toho, aby mali vedomosť o tom, či sa obvinený podrobí úkonu dobrovoľne, ako i bez toho, aby obvineného poučili o následkoch nepodrobenia sa úkonu, na ktorý bol vyzvaný. Zo zápisnice o prehliadke tela a obdobných úkonov vyplýva, že až 24.10.2017 po výsluchu bolo obvinenému zo strany vyšetrovateľa oznámené, že je potrebné, aby sa podrobil odobratiu bukálnych výterov a daktyloskopických odtlačkov, bol mu doručený príkaz na prehliadku tela, na základe ktorého sa prehliadke tela a iných obdobných úkonov podrobil. Zo zápisnice nevyplýva, že by sa obvinený dobrovoľne odmietol podrobiť úkonu, uvedené vyplýva iba z príkazu, ktorý bol vydaný predtým, ako vôbec došlo k oznámeniu, že je potrebné aby sa obvinený úkonu podrobil, a rovnako zo zápisnice nevyplýva, že by bol obvinený poučený o povinnosti strpieť predmetný úkon a bol upozornený na následky nevyhovenia tejto výzvy.

Dovolací súd má za to, že vyššie opísaný postup orgánov činných v trestnom konaní bol v rozpore so zákonom. Takto vydaný príkaz na prehliadku tela a obdobné úkony nemôže nadobudnúť právne účinky, pretože jeho vydaniu mala najskôr predchádzať výzva na dobrovoľné strpenie úkonu a poučenie o následkoch jeho nevyhovenia. Orgány činné v trestnom konaní vydali príkaz predčasne, pretože v čase jeho vydania nenastala právna skutočnosť vo forme odmietnutia dobrovoľného strpenia vykonania úkonu zo strany obvineného. Nezákonnosť príkazu na prehliadku tela a obdobné úkony spôsobila, že na základe tzv. plodov z otráveného stromu sú dôkazy, ktoré boli na jeho základe získané a to vzorka DNA obvineného ako i výsledky analýzy DNA vyplývajúce zo znaleckého posudku Kriminalistického a

expertízneho ústavu Policajného zboru, ktorými bolo zistené, že DNA profil zistený zo stôp je zhodný s DNA profilom obvineného, nezákonné a nemožno ich v trestnom konaní použiť.

Po zohľadnení zmeny v dôkaznej situácii, ktorá nastala tým, že ďalej nie je možné prihliadať na dôkazy, ktoré jednoznačne usvedčovali obžalovaného z toho, že sa v interiéri odcudzeného vozidla zn. Mazda CX5 nachádzal, je nutné podľa názoru krajského súdu konštatovať, že nie je možné vyvodiť jednoznačný a ničím nespochybniteľný záver o vine obžalovaného P. X..

Na podklade vykonaných dôkazov je možné bez pochybností ustáliť, že vozidla Mazda CX5, čiernej farby VIN:P vlastníka D.. J. I. sa neoprávnene zmocnila neznáma osoba alebo osoby v čase od 17:30 hod. dňa 08.03.2017 do 06:50 hod. 09.03.2017. Na použitie tohto vozidla nebol žiadnej cudzej osobe udelený súhlas. Rovnako bolo dostatočne preukázané, že spomenuté vozidlo bolo spozorované v obci Chorvátsky Grob, časť Čierna Voda dňa 13.03.2017 vo večerných hodinách, pričom už malo zmenené tabuľky s EČV na bratislavské.

Vychádzajúc z vymedzenia skutkovej vety obžaloby, bolo ďalej potrebné na základe vykonaných dôkazov zistiť, či existuje jednoznačný záver o tom, že obžalovaný viedol v uvedený deň z obce Chorvátsky Grob, časť Čierna Voda smerom k obchodnému centru Monar vyššie označené osobné motorové vozidlo, tak ako mu to kladie obžaloba za vinu. Preukázanie tejto skutočnosti sa po vydaní rozhodnutia o dovolaní opiera iba o výpovede svedkov X. C. a B. C., ktorí v rámci výkonu služobných povinností boli vyslaní na miesto, kde sa podľa operatívnych zistení malo odcudzené vozidlo nachádzať. Preto bolo potrebné venovať výpovediam týchto svedkov oveľa väčšiu pozornosť a skúmať, či nezrovnalosti a nejasnosti, ktoré sa v nich vyskytujú, nie sú natoľko významné, že vedú k pochybnostiam v súvislosti s ustálením osoby, ktorá má byť páchatelom trestného činu.

Vychádzajúc z výpovedí uvedených svedkov, obaja zhodne a nemenne vo fáze prípravného konania, rovnako aj v konaní pred súdom, tvrdia, že na mieste vodiča odcudzeného vozidla videli obžalovaného. Rovnako obaja pracovali s informáciou o tom, že vozidlo mali odcudziť dve osoby, z ktorých jednou bol práve obžalovaný a vozidlo sa má nachádzať niekde na Čiernej Vode. Vzhľadom na pracovné zaradenie svedkov na odbore kriminálnej polície KR PZ Bratislava, berúc do úvahy možné zákonné postupy a metódy práce kriminalistov a ich špecializáciu na určitý druh trestnej činnosti, nie je vylúčené, že môžu pre nich dôležitú osobu poznať len na základe fotografií, prípadne iných obrazových záznamov. Opoznanie osoby iba na základe toho, ako si ju svedkovia pamätali z fotografií, prípadne svedok C. podľa toho, že osobu videl v nákupnom centre, ale nikdy sa s ňou ani jeden nestretol, má určite menšiu relevanciu, ako opoznanie osoby, ktorú svedkovia dlhodobo poznajú z osobných kontaktov a môžu si jej tvár priamo fixovať a nevychádzať len z obrazových záznamov. Navyiac je potrebné zdôrazniť, že po vylúčení jednoznačne usvedčujúceho dôkazu v podobe záverov znaleckého posudku, bolo nevyhnutné pre uznanie viny obžalovaného mať k dispozícii vnútorne konzistentné, presvedčivé a nemenné výpovede svedkov, ktorí mali obžalovaného vidieť na mieste vodiča odcudzeného vozidla.

Výpovede svedkov C. a C. pôsobia sčasti nepresvedčivo vzhľadom na ich tvrdenia, že tvár vodiča bezpečne rozpoznali a dobre na neho videli, nakoľko vonku bolo svetlo. Bežne dostupné zdroje informácii o čase západu slnka v danom regióne však neumožňujú akceptovať tvrdenia svedkov o tom, že bolo svetlo, nakoľko v deň skutku slnko zapadlo o 17.51. Ku kontaktu s odcudzeným vozidlom a jeho vodičom malo prísť okolo 19.20 hod., pričom je všeobecne známou skutočnosťou, že v zimnom období nemôže byť hodinu a pol po západe slnka vonku svetlo. Svedkovia svoje výpovede z prípravného konania postupne mierne pozmenili, pokiaľ ide o charakterizovanie vonkajších podmienok, čo neprispelo k presvedčivosti a jednoznačnosti ich vyjadrení. Nepresvedčivosť možno vnímať jednak v tom, že ich výpovede nie sú v súlade s objektívne existujúcimi prírodnými javmi, akým je v tomto prípade západ slnka a možno ju vidieť aj v tom, že svoje pôvodné vyjadrenia v priebehu konania postupne korigovali a neskôr uvádzali aj to, že svietilo pouličné osvetlenie a preto dobre na vodiča videli. Odvolací súd nepovažuje za absolútne vylúčené, aby niekto dokázal rozpoznať tvár vodiča vo vozidle z pozície vodiča alebo spolujazdca protiidúceho vozidla, avšak v tmavom prostredí, pri zapnutých pouličných lampách je to určite ťažšie, ako za denného svetla. Dôležitým je aj to, akú osobu na mieste vodiča rozpoznávame, či ide napríklad o niekoľko rokov dobre známu osobu alebo ide o osobu, s ktorou sa opoznávali nikdy osobne nestretol. Nezanedbateľným pri hodnotení výpovede uvedených svedkov je aj tá skutočnosť, že obaja vopred pracovali s informáciou, že vo vozidle sa má nachádzať práve obžalovaný, pričom takáto

informácia už podvedome ovplyvňuje ďalšie vnímanie a posudzovanie toho, čo sa svedkovi pred očami odohráva.

Pokiaľ ide o hodnotenie výpovedí vyššie uvedených svedkov, iná by bola situácia, ak by napríklad svedkovia od začiatku v zhode s objektívne existujúcim stavom uviedli, že aj napriek nastupujúcemu súmraku alebo tme, dokázali obžalovaného rozpoznať napríklad kvôli určitým špecifickým črtám jeho tváre. V posudzovanom prípade však nastala iná situácia, keď svedkovia v rozpore s objektívne existujúcim stavom tvrdili, že jednoznačne tvár vodiča videli, pretože bolo svetlo a neskôr, keď boli predložené dôkazy o tom, že tomu tak byť nemohlo, svoje vyjadrenia postupne prispôbovali a upravovali.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že súdy nemali k dispozícii žiadne iné dôkazy, ktoré by mohli podporiť tvrdenia svedkov o tom, že odcudzené vozidlo viedol obžalovaný, nakoľko vozidlo bolo nájdené odstavené bez vodiča, nie sú k dispozícii žiadne kamerové záznamy, žiadne fotografie, ktoré by podporili záver o neoprávnenej dispozícii obžalovaného s odcudzeným vozidlom.

Zabezpečené dôkazy tvoria dostatočný podklad pre prijatie záveru, že vozidlo bolo v presne nezistenom čase (s istotou však v čase od 06.50 hod. dňa 09.03.2017 do 19.33 hod. dňa 13.03.2017) prechodne používané osobou, ktorá na to nemala oprávnenie, následne vozidlo opustila, keďže bolo políciou nájdené zaparkované vo Vajnoroch, ulica Na L.. Vozidlo nebolo v čase nálezu uzamknuté, bolo bez osádky a namiesto pôvodných EČV malo namontované falzifikáty tabuliek s EČV, ktoré bolo pridelené inému vozidlu zn. Toyota RAV4 vlastníka J. X.. Súčasne bolo jednoznačne preukázané, že použitie vozidla bolo neoprávnené, nakoľko naň nebol daný súhlas vlastníka vozidla, prípadne držiteľa vozidla. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty nie je nevyhnutné, aby bol presne vymedzený čas a spôsob, akým sa vozidlo dostalo do dispozície páchatel'a, podstatné je preukázať, že vozidlo bez oprávnenia po určitú dobu používal a tým, že ho nechal odparkované na voľne dostupnom mieste v obývanej časti územia, umožnil obnovenie dispozície s vozidlom oprávnenej osobe.

Je teda možné prijať záver, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal a vykazuje všetky znaky prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024. Po zodpovedaní predchádzajúcich dvoch otázok, či sa stal skutok a či vykazuje znaky trestného činu, bolo na mieste pristúpiť k zodpovedaniu otázky, či existuje dostatok presvedčivých dôkazov pre prijatie záveru, že tento skutok spáchal obžalovaný P. X..

Za podstatné považuje krajský súd v posudzovanej veci to, že okrem spomínaných výpovedí svedkov C. a C., nie je k dispozícii žiaden priamy ani nepriamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného z konania, ktorým je naplnená objektívna stránka žalovaného prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla. Na to, aby bolo možné uznať obžalovaného vinným, musia byť k dispozícii ďalšie dôkazy, ktoré bez akýchkoľvek pochybností svedčia o tom, že to bol práve obžalovaný, kto viedol vozidlo zn. Mazda CX5 čiernej metalízy, EČV: B., VIN: P v čase a mieste vymedzenom skutkovou vetou.

Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi podaného odvolania, že na preukázanie viny obžalovaného je nevyhnutný súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktorý tvorí logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. To platí tým skôr, keď v danej veci existovali proti obžalovanému iba výpovede policajtov vyslaných na miesto za účelom zaistenia páchatel'ov trestného činu a títo pracovali s informáciou, že na preverovanej trestnej činnosti sa zúčastňuje práve obžalovaný.

Po vyhodnotení všetkých vo veci vykonaných dôkazov bolo podľa názoru odvolacieho súdu možné prijať záver, že existuje nanajvýš vážne podozrenie, že sa obžalovaný skutku dopustil, ale nie je k dispozícii ucelená reťaz priamych či nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodit' jednoznačný záver, že páchatel'om skutku je práve obžalovaný P. X..

V prejednávanej veci je dôležité zdôrazniť, že po oboznámení sa s vykonanými dôkazmi vôbec neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, na ktorej postavil výrok o vine. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, na ktorú sa okresný súd odvoláva, poskytuje súdu možnosť hodnotenia dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktorá však neznamená možnosť ľubovôle, ale

musí byť založená na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. V súlade s tým Trestný poriadok ustanovuje, že súd je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou. Porovnávajúc obsah jednotlivých vykonaných dôkazov a ich vyhodnotenie súdom prvého stupňa, je zrejmy ich zjavný nesúlad. Závery súdu prvého stupňa nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Na základe vyššie uvedených úvah krajský súd konštatuje, že nemožno urobiť jednoznačný záver o zodpovednosti obžalovaného za konanie opísané v podanej obžalobe. Preto sa s rozhodnutím prvostupňového súdu o uznaní viny nestotožnil.

Rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny, ktorá je upravená v ustanovení § 2 ods. 4 Tr. poriadku a ktorá vychádza z čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je nutné záverom zdôrazniť, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina a teda obžalovaný aj v danom konkrétnom prípade nemá povinnosť svoju nevinu dokazovať.

Vychádzajúc z vyššie opísaných argumentov, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol vo veci tak, že obžalovaného postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodu § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.